

UTASSY JÓZSEF

Pakk

Én gyomrocskám,
kicsi bendőm,
hogy vártad már a pakkot,
édesanyám küldeményét!

Állok a kollégium ablakában,
ámulom a sietős Széchenyi utcát.

Hirtelen akkorát dobban a szívem,
alig akarok hinni két szememnek:

ott jön apu!
A mostohám.

Jobbjában görbebot van,
balja csomagot lenget.

És ballag az internátus előtt,
billeg,
ballagván billeg.

Mama,
de jó, hogy gondolsz rám:
egyelek is meg!

Magasságos egek,
vajon miben sántikálhat
a mester úr?!

Ej, az anyja hétszentségit,
hát még be se kukkant hozzám!?!

Kinek viszi,
hova lengeti akkor
az én csókkal pecsételt
picike pakkocskám?!

Viszi a vakvilágba,
kísérje el a bánat!

Vigyed csak,
hurcold csak,
cipeld, te sánta suszter:

*a felsőrészkészítő
jó Vörös Gyuládnak!*

*Estefelé kisonok,
törölöm ablakukról a szennyet,
és bámulom hosszan, bávatag:*

*mint egy hatalmas számárpöcs,
úgy mered ki Vörösne szájából
a kolbász,*

*és csak nyeli,
nyeli és nyeli,*

mint én a nyálamat.

